

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 18 grudnia 2014 r. – Benjámín Dávid Nagy/Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

(Sprawa C-583/14)

(2015/C 096/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Benjámín Dávid Nagy

Strona pozwana: Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie istnieniu przepisów państwa członkowskiego takich jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi co do zasady w tym państwie członkowskim po drogach mogą poruszać się wyłącznie pojazdy posiadające administracyjne zezwolenie i rejestrację wydane przez to państwo członkowskie, zaś osoba mająca miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim, która nie ma statusu pracownika zgodnie z prawem Unii, a która powołuje się na ustanowiony od wspomnianych przepisów wyjątek w oparciu o okoliczność, że korzysta z pojazdu udostępnionego jej przez podmiot gospodarczy mający siedzibę w innym państwie członkowskim, musi wykazać in situ, w trakcie kontroli policyjnej, że spełnione są ustanowione w omawianych przepisach państwa członkowskiego wymogi, pod rygorem natychmiastowego wymierzenia mandatu, od którego nie można uzyskać zwolnienia, a którego wymiar równy jest wymiarowi mandatu nakładanego w przypadku niedopełnienia obowiązku rejestracji pojazdu?
- 2) Czy art. 20 ust. 2 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie istnieniu przepisów państwa członkowskiego takich jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi co do zasady w tym państwie członkowskim po drogach mogą poruszać się wyłącznie pojazdy posiadające administracyjne zezwolenie i rejestrację wydane przez to państwo członkowskie, zaś osoba mająca miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim, która nie ma statusu pracownika zgodnie z prawem Unii, a która powołuje się na ustanowiony od wspomnianych przepisów wyjątek w oparciu o okoliczność, że korzysta z pojazdu udostępnionego jej przez podmiot gospodarczy mający siedzibę w innym państwie członkowskim, musi wykazać in situ, w trakcie kontroli policyjnej, że spełnione są ustanowione w omawianych przepisach państwa członkowskiego wymogi, pod rygorem natychmiastowego wymierzenia mandatu, od którego nie można uzyskać zwolnienia, a którego wymiar równy jest wymiarowi mandatu nakładanego w przypadku niedopełnienia obowiązku rejestracji pojazdu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hiszpania) w dniu 22 grudnia 2014 r. – Ana de Diego Porras/Ministerio de Defensa

(Sprawa C-596/14)

(2015/C 096/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Madrid, Sección 3 de lo Social

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Ana de Diego Porras

Druga strona postępowania: Ministerio de Defensa

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy odszkodowanie z powodu rozwiązania umowy na czas określony należy rozumieć jako objęte warunkami zatrudnienia, których dotyczy postanowienie 4 ust. 1 Porozumienia ramowego zawartego pomiędzy UNICE, CEEP i ETUC ⁽¹⁾?
- 2) Jeżeli wspomniane odszkodowanie jest objęte warunkami zatrudnienia, czy pracownikowi, który zawarł umowę o pracę lub nawiązał stosunek pracy bezpośrednio między pracodawcą a pracownikiem, w przypadku gdy termin ustania umowy o pracę lub stosunku pracy jest określony przez obiektywne warunki, takie jak nadejście dokładnie określonej daty, wykonanie określonego zadania lub nastąpienie określonego wydarzenia, wypłacane jest po rozwiązaniu umowy takie samo odszkodowanie, do jakiego byłby uprawniony porównywalny pracownik zatrudniony na czas nieokreślony, w sytuacji gdy umowa zawarta z tym pracownikiem wygasa z przyczyn obiektywnych?
- 3) Jeżeli pracownik tymczasowy jest uprawniony do takiego samego odszkodowania, jak pracownik zatrudniony na czas nieokreślony w przypadku rozwiązania umowy z przyczyn obiektywnych, czy należy rozumieć, że art. 49 ust. 1 lit. c) statutu pracowników właściwie transponował dyrektywę Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącą Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), czy też przepis ten jest dyskryminujący i sprzeczny z tą dyrektywą, naruszając cel i skuteczność tej dyrektywy?
- 4) Jeżeli nie istnieją obiektywne powody, aby wyłączyć pracowników tymczasowych zatrudnionych w celu zastępstwa z uprawnienia do odszkodowania z powodu rozwiązania umowy na czas określony, czy jest dyskryminujące wprowadzone statutem pracowników rozróżnienie pomiędzy warunkami zatrudnienia tych pracowników nie tylko w porównaniu do warunków pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony, lecz także do warunków innych pracowników tymczasowych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 21 października 2014 r. w sprawie T-453/11, Szajner/OHIM, wniesione w dniu 22 grudnia 2014 r. przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa C-598/14 P)

(2015/C 096/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Gilbert Szajner, Forge de Laguiole

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie strony skarżącej przed Sądem kosztami poniesionymi przez OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty na poparcie odwołania, a mianowicie naruszenie art. 65 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾ oraz naruszenie art. 8 ust. 4 tego rozporządzenia w związku z art. L 711-4 francuskiego code de propriété intellectuelle (kodeksu własności intelektualnej).